

Rechtenvrij interview Max van den Burg

Wie is Max van den Burg en waar kom je vandaan?

Ik ben Max van den Burg, acteur/cabaretier, ik speel regelmatig in series op tv, of in films, ook wel in commercials, best wel veel ook eigenlijk in commercials, meestal in komische rollen want dat vind ik het leukst. Op dit moment ben ik voornamelijk bezig met de tournee van mijn eerste avondvullende show “Kladderadatsch!”, op dit moment te zien door het hele land.

Ik woon in Amsterdam, maar ik ben geboren en getogen in Eindhoven, in het bijzonder in Woensel- Noord, waar eigenlijk nooit echt iets gebeurde.... Het enige spannende liedje dat er ooit over Woensel is geschreven, waar hoeren en drank in voorkomen, was van Hans Teeuwen en Roland Smeek, maar dat speelt zich dan ook net weer in Woensel- West af, niet in Noord...

Waar gaat de voorstelling ‘Kladderadatsch!’ over?

Tsja... vind ik zelf altijd heel moeilijk om te zeggen, want ik zit er zelf zo middenin... Ik denk dat het gaat over de wansmaak die oprukt, over mijn eigen wansmaak, over tijden die veranderen, over mijn eigen vruchteloze pogingen om volwassen te worden... Dat is inhoudelijk, maar op het podium wil ik in de eerste plaats vooral het publiek een knallende show geven, met veel om te lachen, veel absurditeiten over de tijd van nu en mooie verhalen vertellen aan de mensen. Dat alles doet ik met 200% energie of ik nu voor 50 man speel of voor 500!

Hoe ben je aan de naam Kladderadatsch! gekomen?

Ik las die term in de krant een tijdje geleden, toen de bankencrisis bezig was, toen bleek “Kladderadatsch” een oude term te zijn uit het marxisme en communisme die betekent “de onvermijdelijke ineenstorting van het kapitalistische systeem”.. Nou ben ik zelf geen marxist of communist, maar ik vond het wel gewoon een mooi woord, en ben toen op gaan zoeken wat het nog meer betekent en het was in de 19e en 20e eeuw ook de naam van een satirisch Duits tijdschrift en vooral bij dat laatste dacht ik van: “Dat is eigenlijk wat ik op het podium wil zijn... een satirisch Duits tijdschrift..”. Nee, grapje, maar ik vind het een mooi woord en toepasselijk voor deze tijd waarin de wansmaak het steeds meer overneemt van smaak en waarin de huftertjes van de straat en de hufters van de politiek het steeds meer voor het zeggen krijgen. “Mayday, mayday: We’re going down! Kladderadatsch!”.

Hoe is deze voorstelling tot stand gekomen?

Met veel drugs, drank en grappige vrienden in het café... Niet helemaal waar, maar ook weer wel, maar ik heb vooral heel veel getry-out voor publiek. Dat is voor mij de beste

manier. Iets bedenken, en dan zo snel mogelijk ergens gaan staan op een podium en daar 15 minuten, of 30 minuten spelen om te kijken of het wel echt zo leuk was als ik bedacht had.... En zo gestaag verder werken...

Welk publiek zou je graag willen bereiken met je voorstelling?

Ik heb geen specifiek publiek wat ik wil bereiken, ik wil echt iedereen bereiken! Ik wil graag van jong tot oud bereiken, allochtonen en autochtonen, gehandicapten en topsporters, kortom: iedereen die wil lachen, een tikkeltje progressief is en die verschillig is over de wereld om zich heen, want dat ben ik zelf ook, op een leuke manier dan wel, he!

Is er een boodschap die je wil overdragen met deze voorstelling?

Er zitten meerdere thema's en boodschapjes in mijn voorstelling, die op sommige vlakken ook heel persoonlijk zijn, maar er is niet 1 grote boodschap, behalve misschien dat ik denk dat we toch echt aan het afglijden zijn met z'n allen, ik weet niet precies waar naartoe, en dat het misschien tijd is om dat te stoppen, alleen weet ik ook niet hoe. Ik sta daar in ieder geval niet eventjes te vertellen "hoe de wereld in mekaar zit", niet omdat ik dat niet zou willen, heel graag zou ik dat willen en wie niet, als je zou weten hoe de wereld in mekaar zit! Maar ik weet gewoonweg helaas ook niet hoe de wereld in mekaar zit en daar wil ik dan wel weer over hebben op het podium. Er moet in de eerste plaats gewoon gelachen worden, want lachen is gezond.

Zit er een artistieke gedachte achter 'Kladderadatsch'?

Jazeker, het is echt theater wat ik maak met deze show. Het zijn misschien veel typetjes, imitaties, gekke stemmen, maar het is ook heel erg theatraal cabaret; verhalend, persoonlijk en muzikaal, ook vanuit mijn acteurs achtergrond. Ik hou echt van theater en de verbeelding en fantasie die daar mogelijk is! In het theater kan alles gebeuren, dat is voor mij absolute vrijheid. En in deze voorstelling gebeurt een heleboel fantasievol en theatraal.

Wie zijn je voorbeelden in theater? Wie bewonder je?

Ik heb toch wel een aantal verschillende mensen die ik in het theater bewonder, van: Van Youp van 't Hek, tot Theo Maassen, tot Van Kooten en de Bie, en op tv vroeger ook Willem Ruis omdat ie alles zo spannend kon maken. Maar laat ik ook Andre van Duin niet vergeten, vooral met z'n Dik-voor-Mekaar-show, dat vind ook leuk om te doen: veel stemmetjes, typetjes en imitaties, als afwisseling met meer persoonlijke verhalen en satirische liedjes.

